

**Orzeczenie
Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z dnia 25 października 2013 roku**

1. We wszelkich postępowaniach dyscyplinarnych, w tym również prowadzonych przez polskie związki sportowe obowiązuje zasada, iż wobec tego samego sprawcy nie można orzekać w sprawie prawomocnie już osądzonej (powaga rzeczy osądzonej).
2. Wobec istnienia w obrocie orzeczenia wydanego przez klub, jako organ dyscyplinarny I instancji, nie można prowadzić dalszego postępowania dyscyplinarnego z tytułu naruszenia przepisów antydopingowych, a wszczęte przez Komisję Dyscyplinarną postępowanie dyscyplinarne należy umorzyć. Każde inne zachowanie organów związku sportowego jest nieprawidłowe i nie może zasługiwać na aprobatę. Takie postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Komisję Dyscyplinarną polskiego związku sportowego i zarząd tego związku jest dotknięte wadą nieważności i jako takie nie może istnieć w obrocie - musi zostać uchylone, a postępowanie należy umorzyć.

Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w składzie:

1. Piotr Sikorski – Przewodniczący
2. Waldemar Sawicki – Arbiter
3. Edward Boczula – Arbiter

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 października 2013 r. skargi S.B. na Uchwałę Zarządu (...) z dnia 17 maja 2013 r., nr 2013/4/9

orzeka:

1. Uchylić Uchwałę Zarządu (...) z dnia 17 maja 2013 r., nr 2013/4/9 i poprzedzające je orzeczenie - postanowienie Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 28 marca 2013 r. (bez numeru) dotyczącą S.B. i umorzyć postępowanie w sprawie.
2. Zasądzić od (...) na rzecz S.B. kwotę 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie.

Uzasadnienie

S.B. w dniu 3 czerwca 2013 r. wystąpił do Trybunału Arbitrażowego d/s Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim (zwanym dalej „Trybunałem Arbitrażowym”) ze skargą na uchwałę Zarządu (...) (zwanego dalej (...)) nr 2013/4/9 z dnia 17 maja 2013 r., przy czym w skardze określił tę uchwałę jako „wydaną pismem z dnia 24 maja 2013 r. L. dz. 115/2013”. Zarzucił decyzji, że kary są niezgodne z Regulaminem dyscyplinarnym (...) - ze względu na to, że zgodnie z § 8 pkt. 1 a Regulaminu pierwszą instancją wobec niego jest Zarząd KS (...), ze względu na to, że obecnie nie jest zawodnikiem kadry narodowej; ponadto twierdził, że

wbrew regulaminowi orzeczono wobec niego dwie kary pomimo tego, że wobec niego jako osoby winnej dopuszczenia się wykroczenia dyscyplinarnego powinna być orzeczona tylko jedna kara.

Trybunał Arbitrażowy na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie ustalił następujący stan faktyczny:

1. W dniu 10 lutego 2013 r. podczas Halowych Mistrzostw Polski (...) kontrola antydopingowa stwierdziła naruszenie przez S.B. przepisów antydopingowych.
2. W związku z tym Zarząd Klubu Sportowego (...) orzeczeniem z dnia 23 marca 2013 r. przyjął, iż zawodnik S.B. dopuścił się naruszenia przepisów antydopingowych i za to na podstawie § 8 pkt. 1 a regulaminu dyscyplinarnego (...) wymierzył zawodnikowi karę zakazu udziału w startach krajowych i międzynarodowych na okres 6 miesięcy.
3. S.B. nie odwołał się od orzeczenia KS (...), co sprawiło że orzeczenie to stało się prawomocne.
4. Niezależnie od powyższego Komisja Dyscyplinarna (...) wszczęła wobec S.B. postępowanie dyscyplinarne i orzeczeniem wydanym w dniu 28 marca 2013 r. i na podstawie § 10.4 i 2.2 regulaminu dyscyplinarnego (...) ukarała zawodnika karą dyskwalifikacji na okres 12 miesięcy.
5. W wyniku odwołania S.B. od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 28 marca 2013 r. Zarząd (...) uchwałą nr 2013/4/9 z dnia 17 maja 2013 r. utrzymał w mocy kary nałożone przez Komisję Dyscyplinarną, a ponadto nałożył na zawodnika karę cofnięcia licencji instruktora na okres 12 miesięcy.
6. Zawodnik S.B. w dniu 10 lutego 2013 r. i w okresie późniejszym nie był zawodnikiem kadry narodowej.
7. W okresie pomiędzy dniem 10 lutego 2013 r. a dniem 17 maja 2013 r. obowiązywał w (...) Regulamin dyscyplinarny z dnia 15 grudnia 2012 r.

Trybunał Arbitrażowy zważył, co następuje:

We wszelkich postępowaniach dyscyplinarnych, w tym również prowadzonych przez polskie związki sportowe obowiązuje zasada, iż wobec tego samego sprawcy nie można orzekać w sprawie prawomocnie już osądzonej (powaga rzeczy osądzonej).

Zasadę tę przyjął również (...) - Regulamin dyscyplinarny Związku obowiązujący w okresie od dnia 15 listopada 2012 r. do dnia 14 września 2013 r. przyjmował, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy postępowanie dyscyplinarne co do tego samego przewinienia tej samej osoby zostało wcześniej wszczęte i toczy się lub zostało prawomocnie zakończone (§ 14 e).

Bezsporne jest, że wobec S.B. z tytułu tego, iż w dniu 10 lutego 2013 r. podczas Halowych Mistrzostw Polski (...) naruszył przepisy antydopingowe, KS (...) orzekł karę dyscyplinarną w dniu 23 marca 2013 r., a wobec nie zaskarżenia orzeczenie stało się prawomocne.

Podstawą orzekania wobec S.B. przez klub - jako organ dyscyplinarny I instancji - był przepis § 8.1. a) Regulaminu dyscyplinarnego - albowiem w tym okresie S.B. nie był zawodnikiem kadry narodowej.

Wobec istnienia w obrocie orzeczenia wydanego przez klub jako organ dyscyplinarny I instancji - w zgodzie z dyspozycją § 14 e) Regulaminu dyscyplinarnego (...) - nie można było prowadzić dalszego postępowania dyscyplinarnego wobec S.B. z tytułu naruszenia na zawodach w dniu 10 lutego 2013 r. przepisów antydopingowych, a wszczęte przez Komisję Dyscyplinarną postępowanie dyscyplinarne należało umorzyć. Każde inne zachowanie organów (...) jest nieprawidłowe i nie może zasługiwać na aprobatę.

W tej sytuacji postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Komisję Dyscyplinarną (...) i Zarząd (...) są dotknięte wadą nieważności i jako takie nie mogą istnieć w obrocie - musiały zostać uchylone a postępowanie należało umorzyć.

Powyższe rozstrzygnięcie w żaden sposób nie oznacza zanegowania naruszenia przez S.B. przepisów antydopingowych. W toku postępowania dyscyplinarnego jak i w toku postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym zawodnik S.B. potwierdził użycie substancji zabronionej i - co nie mniej istotne - z tego tytułu KS (...) orzekł wobec niego karę dyscyplinarną, która stała się prawomocna, a obecnie jest już wykonana.

Wobec stwierdzenia przez Trybunał Arbitrażowy nieważności postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez Komisję Dyscyplinarną (...) jak i Zarząd (...) nie było powodu rozpoznawania dalszych zarzutów postawionych przez S.B. w skardze.

W kwestii kosztów postępowania arbitrażowego Trybunał Arbitrażowy przyjął, iż wobec uwzględnienia w całości skargi S.B. należało zasądzić od (...) na jego rzecz kwotę, którą zawodnik uiszczył po wniesieniu skargi na wezwanie Trybunału Arbitrażowego, tj. kwotę 1.500,- zł.